

Kukačka kuká

143.

Jihočeská lidová

L.P.

Ku-kač-ka ku-ká ho-lou-bek vr-ká na ze le - néj ol - ši co-pak si mys - líš
 á - á - á - á na ze - le - néj ol - ši co-pak si mys - líš

10

můj nej mi - lej - ší že jsem já nej-hor-ší že jsem já nej - hor - ší Ach nej-sem nej-sem
 můj nej mi - lej - ší že jsem já nej-hor-ší že jsem já nej - hor - ší Ach nej-sem nej-sem

19

šá-te-ček dej sem já ti ho vy - pe - ru a-bys měl bí - lej až půj-deš k ji - nej
 šá-te-ček dej sem já ti ho vy - pe - ru a-bys měl bí - lej až půj-deš k ji - nej

28

Fine

D.C. al Fine

v so-bo-tu k ve-če-ru v so-bo-tu k ve - če - ru n n n n n
 v so-bo-tu k ve-če-ru v so-bo-tu k ve - če - ru

Šáteček bílejší slzama z kropím, na louce vybělím. Abys nemyslel můj nejmilejší, že o tě nestojím, že o tě nestojím.
 Kukačka kuká houloubek vrká na olši zelený. Copak si myslíš, že mé srdíčko je jako kamení je jako kamení.